

4 Ιουνίου, 1992

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 143/88, 152/88,
160/88, 179/88, 181/88 & 196/88).

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Διακριτική ευχέρεια διορίζοντος οργάνου — Το διορίζον όργανο έχει μεγάλη διακριτική ευχέρεια να επιλέξει τον τρόπο που θα το βοηθήσει στην αξιολόγηση των υποψηφίων. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Το πόρισμα της **Χατζηγιάννη Ιωσήφ ν. Δημοκρατίας** ως προς στη γνώση ξένης γλώσσας — Διαφοροποίηση της κριθείσας υπόθεσης. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Επανεξέταση κατόπιν ακυρωτικής δικαστικής απόφασης — Το διοικητικό όργανο δύναται να καλέσει πάλι τον Προϊστάμενο του Τμήματος για να προβεί σε νέα σύσταση όταν η αρχική βασιίστηκε σε ελαττωματικά στοιχεία. 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων που προσδίδει μεγαλύτερη βαρύτητα στον παράγοντα αξία. 15
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα (σύμφωνα και με το Άρθρο 46 του Νόμου 33/67 όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 του Νόμου 10/83) — Προηγούμενη απομακρυσμένη αρχαιότητα δεν έχει μεγάλη βαρύτητα — Αρχαιότητα με βάση την ημερομηνία γεννήσεως είναι ασήμαντου βάρους — Η αρχαιότητα δεν είναι το 20

αποφασιστικό κριτήριο αλλά συνεκτιμάται — Υπερισχύει μόνο όταν τα άλλα δύο κριτήρια είναι ίσα.

- 5 Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Επανεξέταση ακυρωθείσας ή ανακληθείσας διοικητικής πράξης — Διενεργείται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήξης της πρώτης απόφασης — *Η Λύωνα ν. Δημοκρατίας και η Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη και Άλλων* — Ανάπτυξη σε σχέση με τις ελλατωματικές συνεντεύξεις της συγκεκριμένης προς απόφαση περίπτωσης.

- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Περισσότερη βαρύτητα δύναται να προσδίδεται στις πιο πρόσφατες εκθέσεις που είναι πιο αντιπροσωπευτικές της αξίας των υποψηφίων κατά το χρόνο πλήρωσης της θέσης.

- 15 Με τις συναφείς Προσφυγές οι αιτητές αμφισβήτησαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού. Η επίδικη απόφαση ήταν προϊόν επανεξέτασης μετά από ακύρωση της αρχικής πράξης, λόγω διενέργειας ομαδικών συνεντεύξεων κατά τη διαδρομή της διαδικασίας έκδοσής της. Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

- 25 1. Πουθενά στην ακυρωτική απόφαση δεν αναφέρεται ότι οι λόγοι, για τους οποίους η Επιτροπή ανακάλεσε προηγούμενη απόφασή της για τη διεξαγωγή γραπτού διαγωνισμού, δεν αποτελούν εξήγηση για τη διενέργεια συνεντεύξεων ή ότι η Επιτροπή κατά την επανεξέταση
- 30 όφειλε να διεξάγει γραπτό διαγωνισμό. Ο λόγος για τον οποίο ακυρώθηκε η διοικητική απόφαση ήταν ότι η διενέργεια ομαδικών συνεντεύξεων στην προκειμένη περίπτωση, όπου η προσωπικότητα των υποψηφίων ήταν σημαντική, ήταν ουσιώδης παρατυπία που ισοδυναμούσε με
- 35 εσφαλμένη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Ε.Δ.Υ. και επιπρόσθετα ότι η παρέλευση ενός μηνός από την τελευταία προφορική εξέταση μέχρι και την καταγραφή της αξιολόγησης δεν ήταν ασφαλής. Επομένως, δεν υπάρχει καμιά παραβίαση του δεδικασμένου σ' αυτό το σημείο. Δεν
- 40 υπάρχει τίποτε το μεμπτό στην απόφαση της Ε.Δ.Υ. να ανακαλέσει την αρχική της απόφαση για διεξαγωγή γραπτού διαγωνισμού. (Βλ. μεταξύ άλλων *Δημοκρατία ν. Γιαλλουρίδη*). Σύμφωνα με τη νομολογία, το διορίζον σώμα έχει μεγάλη διακριτική ευχέρεια να επιλέγει τον τρόπο ο

οποίος θα το βοηθήσει στην αξιολόγηση των υποψηφίων.

2. Στην απόφαση της Ολομέλειας **Χατζηγιάννη Ιωσήφ ν. Δημοκρατίας**, όπου απαιτείτο "πολύ καλή γνώση της Αγγλικής" το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι "... 5
ζητούμενο προσόν, και στο βαθμό που προσδιορίζεται στο σχέδιο υπηρεσίας, γνώσεως ξένης γλώσσας, απαιτεί ανάλογη κατοχή του γραπτού και προφορικού της λόγου". Κρίνω ότι η πιο πάνω υπόθεση διαφοροποιείται από την παρούσα όπου το απαιτούμενο επίπεδο ξένης γλώσσας δεν 10
είναι υψηλό και καταλήγω ότι, στην προκειμένη περίπτωση η διενέργεια και γραπτής εξέτασης δεν ήτο απαραίτητη, ενόψει του βαθμού γνώσης της Αγγλικής γλώσσας που απαιτείται. Αναφέρω επίσης ότι, όλοι οι αιτητές όπως και τα ενδιαφερόμενα μέρη κρίθηκαν ότι κατείχαν το προσόν 15
αυτό.

3. Ο λόγος που ώθησε την Ε.Δ.Υ. να ζητήσει νέες συστάσεις είναι ότι αυτές θεωρήθηκαν ελαττωματικές, εφόσον στηρίχθηκαν, μεταξύ άλλων, και στην απόδοση των 20
υποψηφίων στις ομαδικές συνεντεύξεις, οι οποίες κρίθηκαν παράνομες από το Δικαστήριο στην σχετική ακυρωτική απόφαση και επίσης σε εμπιστευτικές εκθέσεις που η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να αγνοήσει μερικώς και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών. 25

'Εχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι, το διοικητικό όργανο δύναται, κατά την επανεξέταση ακυρωθείσας απόφασης, να καλέσει ξανά τον Προϊστάμενο του Τμήματος να προβεί σε νέα σύσταση, όταν η σύσταση αυτή βασίστηκε σε 30
ελαττωματικά στοιχεία.

4. Στο σχετικό πρακτικό αναφέρεται ρητά ότι, λήφθηκαν υπόψη οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και, συνεπώς, τεκμαίρεται ότι, λήφθηκαν υπόψη και τα ευμενή σχόλια για 35
την αιτήτρια στην πρ. 196/88 ελλείπει μαρτυρίας περί του αντιθέτου. Επιπρόσθετα, και τα ενδιαφερόμενα μέρη έτυχαν ευμενών σχολίων από τους αξιολογούντες και προσυπογράφοντες λειτουργούς, όπως προκύπτει από τις εκθέσεις τους. 40

Σ' ότι αφορά την Προσφυγή Αρ. 160/88, μελέτη των αντικειμένων στοιχείων των υποψηφίων φανερώνει ότι, ο αιτητής δεν απέδειξε οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή έναντι

των ενδιαφερομένων μερών.

- 5 5. Η σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος είναι ένα ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της Αξίας των υποψηφίων, το οποίο προσδίδει μεγαλύτερη βαρύτητα στον παράγοντα αξία.
- 10 6. Η προηγούμενη αρχαιότητα στη θέση Βοηθού Γενικού είναι απομακρυσμένη και συνεπώς δεν έχει μεγάλη βαρύτητα.
- 15 Επιπλέον, η αρχαιότητα της αιτήτριας στην πρ. 152/88, με βάση την ημερομηνία γεννήσεως, έναντι ορισμένων ενδιαφερομένων μερών είναι ασήμαντου βάρους.
- 20 Η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο, αλλά συνεκτιμάται με άλλα στοιχεία και υπερισχύει μόνο όταν τα άλλα δύο κριτήρια, αξία και προσόντα, είναι ίσα.
- 25 Η αιτήτρια στην πρ. 152/88 απέτυχε να αποδείξει οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.
- 30 7. Αποκαλύπτονται οι λόγοι της σύστασης, εν προκειμένω, με τρόπο ώστε να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος, εφόσον καθορίζονται επακριβώς τα κριτήρια στα οποία βασίστηκε ο εκπρόσωπος του Διευθυντή, κριτήρια τα οποία καθορίζονται από το Άρθρο 44(2) Ν. 33/67. Η σύσταση συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων και γι' αυτό το λόγο δεν είναι αναγκαία η αιτιολόγηση.
- 35 8. Είναι θεμελιώδης αρχή του διοικητικού δικαίου ότι, η επανεξέταση ακυρωθείσας ή ανακληθείσας διοικητικής πράξης διενεργείται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης απόφασης (βλ. *Republic v. Safirides, Mytides v. Republic, Λύωνα ν. Δημοκρατίας*).
- 40 Στη Λύωνα αποφασίστηκε ότι ορθά η Ε.Δ.Υ. ζήτησε νέες συστάσεις από το πρόσωπο που ασκούσε, κατά το χρόνο της επανεξέτασης, καθήκοντα Διευθυντή, αφού οι πρώτες συστάσεις, που δόθηκαν όταν λαμβάνετο η ανακληθείσα απόφαση, ήταν παράνομες, γιατί βασίστηκαν σε εμπιστευτικές εκθέσεις που τροποποιήθηκαν παράνομα και ο τότε Διευθυντής αφηγήρησε.

- Στην **Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη και άλλων** κατά την επανεξέταση μετά από ανάκληση προαγωγών, η Ε.Δ.Υ. άκουσε νέες συστάσεις του αντικαταστάτη του Διευθυντή, που στο μεταξύ απεβίωσε, για το λόγο ότι ο αποβιώσας προέβη στην αρχική σύσταση, με βάση εμπιστευτικές εκθέσεις στις οποίες έγιναν παράτυπες μεταβολές από προσυπογράφοντες λειτουργούς. Αποφασίστηκε ότι αυτή ήταν η μόνη ενδεδειγμένη πορεία, εφόσον η νέα σύσταση έγινε με βάση τα αντικειμενικά δεδομένα των υποψηφίων, κατά το χρόνο έκδοσης της αρχικής απόφασης, δηλαδή τις εμπιστευτικές εκθέσεις. 5
- Και στις δύο αποφάσεις υιοθετείται η γενική αρχή δικαίου που διατυπώθηκε με σαφήνεια στις αποφάσεις **Safirides και Mytides**, ως προς το δίκαιο που πρέπει να εφαρμόζεται κατά την επανεξέταση. Όμως, το αποτέλεσμα διαφοροποιήθηκε, όπως διαπιστώνεται και στις δύο αποφάσεις, λόγω της ανομοιότητας των γεγονότων στην κάθε μια. 10
- Στην προκειμένη περίπτωση ορθά, κατά την επανεξέταση, δεν λήφθηκαν υπόψη οι συνεντεύξεις. Αυτή η πορεία είναι σύμφωνη με όλες τις πιο πάνω αποφάσεις. 15
- Τα αποτελέσματα των νέων συνεντεύξεων, εάν διενεργούντο, θα στηρίζονταν στην υποκειμενική κρίση της Ε.Δ.Υ. κατά τον μεταγενέστερο χρόνο. Η νέα κρίση της Ε.Δ.Υ. στην περίπτωση των συνεντεύξεων, δεν θα μπορούσε να διαμορφωθεί με βάση τα αντικειμενικά στοιχεία των υποψηφίων κατά το χρόνο της αρχικής απόφασης, και εδώ έγκειται η διαφορά ως προς τα γεγονότα με τις αποφάσεις **Λύωνα και Πιτσιλλίδη**. (Βλ. επίσης **Paschali v. Republic**). 20
9. Καμιά από τις δύο αιτήσεις στην προσφυγή 181/88 δεν υπερέχει έκδηλα των ενδιαφερομένων μερών. 25
10. Περισσότερη βαρύτητα δύναται να προσδίδεται στις πιο πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις, οι οποίες είναι πιο αντιπροσωπευτικές της αξίας των υποψηφίων κατά το χρόνο πλήρωσης της θέσης. (Βλ. **Georghiou v. Republic**). 30
11. Η επίδικη απόφαση ήτο καθόλα νόμιμη και εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις. 35

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα. 45

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Mylona and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1015·

5 *Δημοκρατία και Άλλοι ν. Γιαλλουρίδη και Άλλων* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316·

Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατία (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038·

10 *Χατζηγιάννη & Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 317·

Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδη και Άλλων (1990) 3 Α.Α.Δ. 4330·

Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226·

15 *Ioannides and Others v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 278·

Makrides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 622·

20 *Republic v. Haris* (1985) C.L.R. 106·

Δημοσθένους κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1720·

Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 1005·

25 *Καϊτάνης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1294·

Χατζηϊωσήφ ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1730·

30 *Menelaou v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 36·

Partelides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480·

Papadopoulos v. Republic (1982) 3 Α.Α.Δ. 1070·

35 *Μαυρομμάτης & Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ. & Άλλων* (1991) 4(A) Α.Α.Δ. 767·

Ξυστούρης κ.ά ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 896·

40 *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163·

Mytides v. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 737·

Paschalis v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 1897·

45 *Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74·

Παυλής και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 501.

Προσφυγές

Προσφυγές κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 2.11.87, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού, αντί των αιτητών. 5

A. Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στις 143/88 και 196/88.

E. Ευσταθίου, για τους αιτητές στις 152/88 & 181/81. 10

A. Δράκος, για την αιτήτρια στην 179/88.

Σ. Καραπατάκης, για τον αιτητή στην 160/88.

Π. Χ" Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση. 15

A. Παπαχαραλάμπους, για το ενδιαφερόμενο μέρος Θ. Προκοπίου. 20

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Οι παρούσες προσφυγές συνεκδικάστηκαν, επειδή μ' αυτές προσβάλλεται η ίδια διοικητική πράξη και εγείρονται κοινά σημεία γεγονότων και νόμου. Επίδικο θέμα είναι η απόφαση της Ε.Δ.Υ., ημερομηνίας 2.11.87, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Γραμματειακού Λειτουργού, Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό, αναδρομικά από 15.11.85. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι: 1. Αλεξάνδρου Ευαγγελία, 2. Αυγουστή Χρυστάλλα, 3. Βελιγκέκα Άννα, 4. Βοσκού Ξένια, 5. Κυριακίδου Παναγιώτα, 6. Μελής Μιχαήλ, 7. Μπίσα Παναγιώτα, 8. Νεοφύτου Χλόη, 9. Νικολαΐδου Αντωνίτσα, 10. Παπαζαχαρίου Ελένη, 11. Παύλου Μαρούλλα, 12. Πολυκάρπου Σοφούλα, 13. Προκοπίου Θεοδώρα, 14. Τηλεμάχου Ελενίτσα και 15. Χαριλάου Γιαννάκης. 30

Αφετηρία για την εξέταση του θέματος αποτελεί η 40 ακύρωση από το Ανώτατο Δικαστήριο της αρχικής

- διοικητικής απόφασης για πλήρωση των επίδικων θέσεων από 15.11.85. (Βλ. *Myiona and Others v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1015). Η απόφαση της διοίκησης ακυρώθηκε για το λόγο ότι η διενέργεια ομαδικών συνεντεύξεων δεν ήτο, υπό τις περιστάσεις, ασφαλής τρόπος για τη διακρίβωση της προσωπικότητας των υποψηφίων.

- Η διαδικασία για επανεξέταση του θέματος άρχισε στις 28.9.87. Η Ε.Δ.Υ., υπό το φως της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου και σύμφωνα με συμβουλή της Νομικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας, αποφάσισε να μη λάβει υπόψη, κατά την επανεξέταση, την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις και να αγνοήσει τις συστάσεις του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, δεδομένου ότι στηρίχτηκαν και στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις ενώπιον της Ε.Δ.Υ.

- Κατά την ίδια συνεδρία, προσήλθε σε κάποιο στάδιο ο Διευθυντής Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού κ. Κουφτερός, ο οποίος εξέφρασε επιθυμία να μη λάβει μέρος στη διαδικασία επανεξέτασης, λόγω συγγένειας με έναν από τους υποψηφίους.

- Τέλος, στις 2.11.87 η Ε.Δ.Υ. επιλήφθηκε του θέματος της επανεξέτασης. Παρών ήτο και Λειτουργός της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ως εκπρόσωπος του Διευθυντή, ο οποίος προέβη στις δικές του συστάσεις. Στη συνέχεια, η Ε.Δ.Υ. εξέτασε τα στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του εκπροσώπου του Διευθυντή. Επιπλέον, έκρινε ότι όλοι οι υποψήφιοι, εκτός εκείνων που αποκλείστηκαν κατά την αρχική εξέταση, διέθεταν καλή γνώση της Αγγλικής, σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης. Η διαδικασία κατέληξε με την επιλογή των ενδιαφερομένων μερών στην επίδικη θέση Γραμματειακού Λειτουργού, αναδρομικά από 15.11.85, ημερομηνία δηλαδή από την οποία έγιναν οι προαγωγές στις θέσεις που ακυρώθηκαν.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΡ. 143/88, 196/88 ΚΑΙ 160/88

Με την προσφυγή αρ. 143/88 προσβάλλεται ο διορισμός των ενδιαφερομένων μερών Αρ. 2, 3, 4, 6, 7, 11, 12 και 13.

5

Με την προσφυγή Αρ. 196/88 προσβάλλεται ο διορισμός των ενδιαφερομένων μερών Αρ. 2, 4, 7, 9, 11, 12 και 14.

Με την προσφυγή Αρ. 160/88 προσβάλλεται ο διορισμός όλων των ενδιαφερομένων μερών εκτός της Αντωνίτσας Νικολαΐδου, (Ε.Μ. Αρ. 9) και Σοφούλλας Πολυκάρπου (Ε.Μ. Αρ. 12).

10

Είναι θέση των δικηγόρων των αιτητών στις τρεις αυτές προσφυγές ότι, η Ε.Δ.Υ. δε συμμορφώθηκε με την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη **Mylo-na** (ανωτέρω), εφόσον δε διενήργησε γραπτές εξετάσεις, σ' αντίθεση με την ακυρωτική απόφαση, η οποία έθιξε το θέμα και έκρινε ότι, οι λόγοι, για τους οποίους η Επιτροπή ανακάλεσε αρχική απόφασή της για τη διεξαγωγή γραπτών εξετάσεων, δεν αποτελούσαν εξήγηση για τη διενέργεια συνεντεύξεων.

15

20

Έχω μελετήσει με μεγάλη προσοχή την απόφαση **Mylo-na** και παρατηρώ ότι, πουθενά δεν αναφέρεται ότι, οι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή ανακάλεσε προηγούμενη απόφασή της, για τη διεξαγωγή γραπτού διαγωνισμού, δεν αποτελούν εξήγηση για τη διενέργεια συνεντεύξεων ή ότι, η Επιτροπή κατά την επανεξέταση όφειλε να διεξάγει γραπτό διαγωνισμό. Όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω, ο λόγος για τον οποίο ακυρώθηκε η διοικητική απόφαση ήτο ότι, η διενέργεια ομαδικών συνεντεύξεων στην προκείμενη περίπτωση, όπου η προσωπικότητα των υποψηφίων ήταν σημαντική, ήτο ουσιώδης παρατυπία, που ισοδυναμούσε με εσφαλμένη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Ε.Δ.Υ. και επιπρόσθετα ότι, η παρέλευση ενός μηνός από την τελευταία προφορική εξέταση μέχρι και την καταγραφή της αξιολόγησης, δεν ήτο ασφαλής. Επομένως, δεν υπάρχει καμιά παραβίαση του δεδικασμένου σ' αυτό το σημείο. Εξάλλου, θα ήθελα να προσθέσω ότι δε βλέπω τίποτε το μεμπτό στην απόφαση της Ε.Δ.Υ. να ανακαλέσει την αρχική της απόφαση για διεξαγωγή γραπτού διαγωνισμού.

25

30

35

40

- (Βλ. μεταξύ άλλων *Δημοκρατία ν. Γιαλλουρίδη*, Α.Ε. 868, εκδόθηκε στις 13.12.90). Σύμφωνα με τη νομολογία, το διορίζον σώμα έχει μεγάλη διακριτική ευχέρεια να επιλέγει τον τρόπο ο οποίος θα το βοηθήσει στην αξιολόγηση των υποψηφίων. (Βλ. μεταξύ άλλων *Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, Προσφυγές Αρ. 683/88, 703/88, 706/88, η απόφαση δόθηκε 14.6.90).

- 10 Με δεύτερο ισχυρισμό τους οι δικηγόροι των αιτητών θέτουν ότι, η Ε.Δ.Υ. δε συμμορφώθηκε με την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου, εφόσον έλαβε υπόψη της την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις.

- 15 Σύμφωνα με το πρακτικό, ημερομηνίας 28.9.87, η Επιτροπή "αποφάσισε να μη λάβει υπόψη κατά την επανεξέταση την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις" και κατά την επανεξέταση απλώς στηρίχτηκε στο μέρος των συνεντεύξεων που αφορούσαν τις ερωτήσεις και απαντήσεις στα αγγλικά, για να αποφασίσει κατά πόσο οι υποψήφιοι διέθεταν το προσόν αυτό. Αυτές οι ερωτήσεις απευθύνονταν στον κάθε υποψήφιο χωριστά. Το σχετικό απόσπασμα αναφέρει:

- 25 "Η Επιτροπή έκρινε ότι, όλοι οι υποψήφιοι, εκτός εκείνων τους οποίους η ίδια απέκλεισε κατά την αρχική εξέταση, διαθέτουν καλή γνώση της Αγγλικής. Η Επιτροπή κατάληξε στο συμπέρασμα αυτό με βάση τα ενώπιόν της σχετικά στοιχεία, περιλαμβανομένης της απόδοσης του καθενός από τους υποψηφίους στις 30 συνεντεύξεις τους ενώπιον της Επιτροπής, κατά τις οποίες, σ' αντιδιαστολή με τις υπόλοιπες ερωτήσεις οι οποίες υποβάλλονταν γενικά προς όλα τα μέλη κάθε ομάδας, οι ερωτήσεις στα Αγγλικά υποβάλλονταν στον κάθε υποψήφιο χωριστά."

- 35 Όπως διαφαίνεται, υπήρξε διαχωρισμός των ερωτήσεων που αφορούσαν την Αγγλική γλώσσα, και απευθύνονταν στον κάθε υποψήφιο χωριστά, και των άλλων ερωτήσεων που απευθύνονταν στο σύνολο των 40 υποψηφίων, ως ομάδα. Είναι γι' αυτή τη δεύτερη δέσμη ερωτήσεων ως ομάδας που υπάγχει δεδικασμένο, κατά τη γνώμη μου. Καταλήγω ότι, η Ε.Δ.Υ. μπορούσε, κατά την επανεξέταση, να στηριχτεί στις απαντήσεις που έδωσαν οι

υποψήφιοι στα Αγγλικά, για ν' αποφασίσει κατά πόσο αυτοί διέθεταν το προσόν της Αγγλικής γλώσσας.

Προέκταση της πιο πάνω θέσης είναι ότι, η Ε.Δ.Υ. δεν προέβη στη δέουσα έρευνα αναφορικά με το προσόν της "καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας". εφόσον δε διενήργησε και γραπτές εξετάσεις. Στην απόφαση της Ολομέλειας *Χατζηγιάννη Ιωσήφ ν. Δημοκρατίας*, (Υπόθεση Αρ. 614/90 κ.ά., δόθηκε στις 16.5.91), η οποία αναφέρθηκε εκ μέρους των δικηγόρων των αιτητών, όπου απαιτείτο "πολύ καλή γνώση της Αγγλικής", το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι "...το ζητούμενο προσόν, και στο βαθμό που προσδιορίζεται στο σχέδιο υπηρεσίας, γνώσεως ξένης γλώσσας, απαιτεί ανάλογη κατοχή του γραπτού και προφορικού της λόγου." Κρίνω ότι, η πιο πάνω υπόθεση διαφοροποιείται από την παρούσα όπου το απαιτούμενο επίπεδο ξένης γλώσσας δεν είναι υψηλό και καταλήγω ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η διενέργεια και γραπτής εξέτασης δεν ήτο απαραίτητη, ενόψει του βαθμού γνώσης της Αγγλικής γλώσσας που απαιτείται. Αναφέρω επίσης ότι, όλοι οι αιτητές, όπως και τα ενδιαφερόμενα μέρη, κρίθηκαν ότι κατείχαν το προσόν αυτό.

Ανεδαφικό επίσης κρίνω τον ισχυρισμό ότι η Ε.Δ.Υ. ενεργούσε κάτω από το καθεστώς πλάνης, εφόσον θεώρησε ότι ήταν κατά νόμο αναγκαίο, κατά την επανεξέταση της υπόθεσης, να ζητήσει νέα σύσταση από το Διευθυντή του Τμήματος.

Ο λόγος που ώθησε την Ε.Δ.Υ. να ζητήσει νέες συστάσεις, όπως καταγράφεται στο πρακτικό, είναι ότι αυτές θεωρήθηκαν ελαττωματικές, εφόσον στηρίχθηκαν, μεταξύ άλλων, και στην απόδοση των υποψηφίων στις ομαδικές συνεντεύξεις, οι οποίες κρίθηκαν παράνομες από το Δικαστήριο στην υπόθεση *Μυλινα* και επίσης σε εμπιστευτικές εκθέσεις που η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να αγνοήσει μερικώς και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών.

Έχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι, το διοικητικό όργανο δύναται, κατά την επανεξέταση ακυρωθείσας απόφασης, να καλέσει ξανά τον Προϊστάμενο του Τμήματος να προβεί σε νέα σύσταση, όταν η σύσταση αυτή

βασίστηκε σε ελαττωματικά στοιχεία. (Βλ. μεταξύ άλλων *Λύωνας* (ανωτέρω) *Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδη και Άλλων*, Α.Ε. 1086, η απόφαση δόθηκε 13.12.90).

- 5 Επιπρόσθετα, οι δικηγόροι των αιτητών υπέμνησαν ότι, ο εκπρόσωπος του Διευθυντή δεν ανέφερε κατά πόσο, για τις συστάσεις του, έλαβε υπόψη και τις απόψεις των οικείων προϊσταμένων, όπως έκαμε αρχικά ο Διευθυντής του Τμήματος. Όπως προκύπτει από το σχετικό πρακτικό,
- 10 η σύσταση βασίστηκε πάνω στα τρία καθιερωμένα κριτήρια, αξία, προσόντα και αρχαιότητα και είναι, κατά τη γνώμη μου, καθόλα ορθή και νόμιμη. (Βλ. μεταξύ άλλων *Δημοκρατία ν. Βασιλείου*, Α.Ε. 859, η απόφαση δόθηκε 30.1.90)). Δεν ήτο αναγκαίο να καταγράψει εάν
- 15 συνεννοήθηκε με τους οικείους προϊσταμένους των υποψηφίων, εφόσον η αξία τους εμφανίζεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις.

- 20 Τελευταίος κοινός ισχυρισμός και στις τρεις αυτές προσφυγές είναι ότι, η Ε.Δ.Υ. δε διενήργησε τη δέουσα έρευνα για να διαπιστώσει κατά πόσο οι υποψήφιοι διέθεταν, το απαιτούμενο από το Σχέδιο Υπηρεσίας, προσόν της "Αριστης γνώσης των κανονισμών και διαδικασιών λειτουργίας αρχείου και διεκπαιρέωσης της
- 25 γραφειακής εργασίας."

- Τα καθήκοντα που ασκούσαν οι υποψήφιοι (όλοι κατείχαν θέσεις στο Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό) είχαν άμεση σχέση με τους κανονισμούς και τις λειτουργίες
- 30 αρχείου και διεκπεραίωσης της γραφειακής εργασίας. Επιπλέον, οι υπάλληλοι αξιολογούνταν στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις, οι οποίες ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ., σε σχέση με αυτά τα καθήκοντα. Καταλήγω ότι, οποιαδήποτε περαιτέρω έρευνα δεν ήταν αναγκαία. Χρήσιμη αναφορά
- 35 μπορεί να γίνει στην *Ioannides and Others v. Republic* (Cases No. 501/86, 510/86, 513/86, 514/86, 515/86, decided on 28.2.89), όπου εγέρθηκαν παρόμοιοι ισχυρισμοί:

- 40 "The qualification for which the applicants submitted that the possession was not inquired into is "αρίστη γνώσις των κανονισμών και διαδικασιών λειτουργίας αρχείου και διεκπεραίωσης της γραφειακής εργασίας.".....

The duties actually performed by them in their career are recorded in their annual confidential reports. The Commission had before it the confidential reports and the personal files of the candidates .....

5

A perusal of the files of the candidates and the duties of their previous post could reasonably lead the Commission to the conclusion that the candidates possessed this qualification and therefore a further inquiry in the form of either oral examination or interview was not necessary. In *Kazamias and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1498 at pp. 1503-1504 it was said:

10

"The second ground upon which these two applicants challenge the sub judice decision is that the respondent Commission did not carry out a due inquiry as to whether the candidates satisfied the relevant scheme of service and in particular with regard to the qualification of organising and administrative ability, responsibility, initiative and judgment ..... these qualifications demanded by the schemes of service are matters in respect of which officers are reported upon in their confidential reports and it is wrong to say that the respondent Commission did not have the necessary material before it in order to arrive at the conclusion that the candidates, both the applicants and the interested parties, possessed these qualifications."

15

20

25

Ο ιδιαίτερος λόγος που προβάλλεται στην Προσφυγή Αρ. 196/88 είναι ότι, η Ε.Δ.Υ. και ο εκπρόσωπος του Διευθυντή αγνόησαν τα ευμενή σχόλια των αξιολογούντων και προσυπογραφόντων λειτουργών στις εμπιστευτικές εκθέσεις της αιτήτριας Αγαθαγγέλου, και συγκεκριμένα τις παρατηρήσεις στην Εμπιστευτική Έκθεση του 1985, όπου αυτή χαρακτηρίζεται ως "από τις καλύτερες Γραμματειακούς υπαλλήλους".

30

35

Οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις ήσαν ενώπιον, τόσο του εκπροσώπου του Διευθυντή του Τμήματος όσο και της Ε.Δ.Υ. και, επομένως, τεκμαίρεται ότι λήφθηκαν υπόψη, εφόσον δεν έχει τεθεί τίποτα ενώπιον του Δικαστηρίου που να κλονίζει το τεκμήριο της κανονικότητας της διαδικασίας. Στο σχετικό πρακτικό αναφέρεται ρητά ότι

40

- λήφθηκαν υπόψη οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και, συνελπώς, τεκμαίρεται ότι λήφθηκαν υπόψη και τα ευμενή σχόλια για την αιτήτρια, ελλείπει μαρτυρίας περί του αντιθέτου. Επιπρόσθετα, και τα ενδιαφερόμενα
- 5 μέρη έτυχαν ευμενών σχολίων από τους αξιολογούντες και προσυπογράφοντες λειτουργούς, όπως προκύπτει από τις εκθέσεις τους.

- Σ' ότι αφορά την Προσφυγή Αρ. 160/88 επιπρόσθετα
- 10 επισημαίνω ότι, μελέτη των αντικειμενικών στοιχείων των υποψηφίων φανερώνει ότι ο αιτητής δεν απέδειξε οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών εφόσον:

- 15 (α) έχει τα ίδια περίπου προσόντα με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

- (β) υστερεί στον παράγοντα αξία, λόγω και της
- 20 σύστασης όλων των ενδιαφερομένων μερών από τον εκπρόσωπο του Διευθυντή. (Ο αιτητής δε συστήθηκε).

- (γ) προηγείται σε αρχαιότητα των ενδιαφερομένων
- 25 μερών Μελή, Βεληγκέκα, Μπίσσα, Βοσκού, Νεοφύτου και Αυγουστή μόνο λόγω ηλικίας. Αρχαιότητα, όταν προκύπτει από την ημερομηνία γεννήσεως, είναι ασήμαντου βάρους. Έπεται δε σε αρχαιότητα των υπολοίπων ενδιαφερομένων μερών.

- 30 Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΑΡ. 152/88

- 35 Η προσφυγή αυτή στρέφεται εναντίον όλων των ενδιαφερομένων μερών εκτός της Άννας Βεληγκέκα (Ε.Μ. Αρ. 3).

- 40 Η προσφυγή εδράζεται στη θέση ότι, η αιτήτρια υπερέχει καταφανώς στα τρία καθιερωμένα κριτήρια, την αξία, προσόντα και αρχαιότητα, από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Από συγκριτική μελέτη των στοιχείων των υποψηφίων προκύπτουν τα ακόλουθα:

Τα προσόντα όλων είναι περίπου τα ίδια. Όσον αφορά το κριτήριο αξία, όπως αποκαλύπτεται από τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των τελευταίων ετών (1979-1984), όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν της αιτήτριας. Η αιτήτρια έχει μόνο σε δύο χρόνια βαθμολογία "Εξαιρετη", ενώ έντεκα από τα ενδιαφερόμενα μέρη αξιολογούνται ως "εξαιρετοι" σε όλα τα χρόνια, τα ενδιαφερόμενα μέρη Α. Νικολαΐδου και Σ. Πολυκάρπου, έχουν σε έξι χρόνια βαθμολογία "εξαιρετη", και το ενδιαφερόμενο μέρος Μ. Μελής έχει σε πέντε χρόνια βαθμολογία "εξαιρετη". Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν της αιτήτριας στον παράγοντα αξία και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι έχουν τη σύσταση του εκπροσώπου του Διευθυντή, ως Προϊσταμένου του Τμήματος. Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, η σύσταση αυτή είναι ένα ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων, το οποίο προσδίδει μεγαλύτερη βαρύτητα στον παράγοντα αξία. (Βλ. μεταξύ άλλων *Makrides v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 622, *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, *Δημοκρατία ν. Βασιλείου* (Α.Ε. 859, δόθηκε στις 30.1.90, *Δημοσθένους κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Συν.Υπ.Αρ. 49/90, 95/90, δόθηκε 13.5.92).

Όσον αφορά την αρχαιότητα, σύμφωνα με το άρθρο 46 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου Ν. 33/67 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 5 Ν. 10/83, προκύπτει ότι η αιτήτρια,

(α) έπεται σε αρχαιότητα των Ενδιαφερομένων Μερών Χαριλάου και Προκοπίου κατά 1 χρόνο και 8 μήνες και κατά 4 χρόνια και 3 μήνες, αντίστοιχα.

(β) προηγείται των ενδιαφερομένων μερών Παπαζαχαρίου, Πολυκάρπου και Κυριακίδου, λόγω ηλικίας.

(γ) προηγείται των υπόλοιπων ενδιαφερομένων μερών κατά 3 μήνες, με βάση προηγούμενη αρχαιότητα στη θέση Βοηθού Γραφέα.

- Η προηγούμενη αρχαιότητα στη θέση Βοηθού Γραφέα είναι απομακρυσμένη και συνεπώς δεν έχει μεγάλη βαρύτητα. Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στις *Ioannides v. Republic* (ανωτέρω), *Βασιλείου ν. Δημοκρατίας*, 5 (Υπόθεση Αρ. 508/88, η απόφαση δόθηκε 26.4.89), *Καϊττάνη ν. Δημοκρατίας* (Υπόθεση Αρ. 286/88 κ.α. δόθηκε 12.4.90, *Χατζηϊώσηφ ν. Δημοκρατίας* (Υπόθεση Αρ. 218/89, δόθηκε 18.5.90).
- 10 Επιπλέον, η αρχαιότητα της αιτήτριας, με βάση την ημερομηνία γεννήσεως, έναντι ορισμένων ενδιαφερομένων μερών είναι ασήμαντου βάρους. (Βλ. *Βασιλείου*, ανωτέρω).
- 15 Η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο αλλά συνεκτιμάται με άλλα στοιχεία και υπερισχύει μόνο όταν τα άλλα δύο κριτήρια, αξία και προσόντα, είναι ίσα. (Βλ. *Menelaou v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 36, *Partellides v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 480).
- 20 Στην προκείμενη περίπτωση όμως το κριτήριο της αξίας δεν είναι ίσο. Η αρχαιότητα της αιτήτριας, η οποία ήτο, σύμφωνα με τα πιο πάνω, ασήμαντου βάρους, δεν μπορούσε να υπερισχύσει της αξίας των ενδιαφερομένων 25 μερών, που υπερερούσαν λόγω των καλύτερων εμπιστευτικών εκθέσεων και της σύστασης του εκπροσώπου του Προϊσταμένου του Τμήματος.
- 30 Ενόψει των όσων ήδη αναφέρθηκαν καταλήγω ότι, η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.
- Είναι θέση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι, η σύσταση του εκπροσώπου του Τμήματος είναι ανατιολόγητη και 35 δε συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων. Όπως φαίνεται από το πρακτικό (Παράρτημα 7), η σύσταση στηρίχθηκε στα τρία καθιερωμένα κριτήρια, αξία, προσόντα και αρχαιότητα. Δε συμφωνώ με τη θέση ότι η σύσταση είναι ανατιολόγητη. Κατά τη γνώμη μου 40 αποκαλύπτονται οι λόγοι της σύστασης με τρόπο ώστε να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος, εφόσον καθορίζονται επακριβώς τα κριτήρια στα οποία βασίστηκε ο εκπρόσωπος του Διευθυντή, κριτήρια τα οποία

καθορίζονται από το άρθρο 44(2) Ν.33/67. (Βλ. *Papadopoulos v. Republic* (1982) 3 Α.Α.Δ. 1070, *Δημοκρατίας ν. Βασιλείου* (ανωτέρω), *Μαυρομάτη κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 43/88 κ.α. δόθηκε 22.2.91). Όπως φαίνεται και από την πιο πάνω ανάλυση των στοιχείων των υποψηφίων, η σύσταση συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων και γι' αυτό το λόγο δεν είναι αναγκαία η αιτιολόγηση (Βλ. *Ξυστούρης κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Προσφυγές Αρ. 956/87 κ.α. δόθηκε 13.3.90). Επομένως και αυτός ο νομικός ισχυρισμός κρίνεται ανυπόστατος και απορρίπτεται. 5
10

Αιτιολογημένη, επίσης, είναι και η επίδικη απόφαση της Ε.Δ.Υ., η οποία μπορεί να συμπληρωθεί και από τους φακέλους. 15

Ο δικηγόρος της αιτήτριας, στο στάδιο της απαντητικής του αγόρευσης, έχοντας σαν κύριο άξονα της επιχειρηματολογίας του τις αποφάσεις στην *Λύωνα και Δημοκρατίας ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη και Άλλων*, Α.Ε. Αρ. 1086, (δόθηκε 13.12.90), πρόσθεσε ότι η Ε.Δ.Υ. λανθασμένα δεν κάλεσε τους υποψηφίους σε νέες συνεντεύξεις κατά την επανεξέταση, εφόσον κριθήκαν από την απόφαση *Mylona* ως ανασφαλείς. 20
25

Είναι θεμελιώδης αρχή του διοικητικού δικαίου ότι η επανεξέταση ακυρωθείσας ή ανακληθείσας διοικητικής πράξης διενεργείται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης απόφασης (Βλ. *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163, *Mytides v. Republic*, Α.Ε. Αρ. 706, δόθηκε στις 5.4.88, *Λύωνα ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)). 30

Στη *Λύωνα* αποφασίστηκε ότι, ορθά η Ε.Δ.Υ. ζήτησε νέες συστάσεις από το πρόσωπο που ασκούσε, κατά το χρόνο της επανεξέτασης, καθήκοντα Διευθυντή, αφού οι πρώτες συστάσεις, που δόθηκαν όταν λαμβάνετο η ανακληθείσα απόφαση, ήταν παράνομες, γιατί βασίστηκαν σε εμπιστευτικές εκθέσεις που τροποποιήθηκαν παράνομα και ο τότε Διευθυντής αφυπηρέτησε. 35
40

Στην *Πιτσιλλίδη*, κατά την επανεξέταση μετά από ανάκληση προαγωγών, η Ε.Δ.Υ. άκουσε νέες συστάσεις

του αντικαταστάτη του Διευθυντή, που στο μεταξύ απεβίωσε, για το λόγο ότι ο αποβιώσας προέβη στην αρχική σύσταση με βάση εμπιστευτικές εκθέσεις στις οποίες έγιναν παράτυπες μεταβολές από

5 προσυπογράφοντες λειτουργούς. Αποφασίστηκε ότι αυτή ήταν η μόνη ενδεδειγμένη πορεία, εφόσον η νέα σύσταση έγινε με βάση τα αντικειμενικά δεδομένα των υποψηφίων κατά το χρόνο έκδοσης της αρχικής απόφασης, δηλαδή τις εμπιστευτικές εκθέσεις.

10

Και στις δύο αποφάσεις υιοθετείται η γενική αρχή δικαίου, που διατυπώθηκε με σαφήνεια στις αποφάσεις **Safirides** και **Mytides**, ως προς το δίκαιο που πρέπει να εφαρμόζεται κατά την επανεξέταση. Όμως, το αποτέλεσμα

15 διαφοροποιήθηκε, όπως διαπιστώνεται και στις δύο αποφάσεις, λόγω της ανομοιότητας των γεγονότων στην κάθε μια.

Στην προκείμενη περίπτωση, ορθά κατά τη γνώμη μου,

20 κατά την επανεξέταση, δε λήφθηκαν υπόψη οι συνεντεύξεις. Αυτή η πορεία είναι σύμφωνη με όλες τις πιο πάνω αποφάσεις.

Τα αποτελέσματα των νέων συνεντεύξεων, εάν

25 διενεργούντο, θα στηρίζονταν στην υποκειμενική κρίση της Ε.Δ.Υ. κατά τον μεταγενέστερο χρόνο. Η νέα κρίση της Ε.Δ.Υ. στην περίπτωση των συνεντεύξεων, δεν θα μπορούσε να διαμορφωθεί με βάση τα αντικειμενικά στοιχεία των υποψηφίων κατά τον χρόνο της αρχικής απόφασης, και εδώ

30 έγκειται η διαφορά ως προς τα γεγονότα με τις αποφάσεις **Λύονα και Πιτσιλλίδη**. (Βλ. επίσης **Paschali v. Republic**, Case No. 570/88, decided on 17.10.88).

Με βάση τα πιο πάνω η προσφυγή απορρίπτεται.

35

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΑΡ. 181/88

Η προσφυγή αυτή στρέφεται εναντίον όλων των ενδιαφερομένων μερών εκτός της Άννας Βεληγκέκα

40 (Ε.Μ.3).

Ο δικηγόρος των αιτητριών διατύπωσε τους ίδιους

γενικούς ισχυρισμούς με την Προσφυγή Αρ. 152/88, στους οποίους έχω αποφανθεί σε σχέση με την Προσφυγή εκείνη, και γι' αυτό το λόγο δε θα τους επαναλάβω.

Συγκεκριμένα έχω να παρατηρήσω ότι, καμιά από τις 5 δύο αιτήσεις στην προσφυγή αυτή (181/88) δεν υπερέχει έκδηλα των ενδιαφερομένων μερών, εφόσον σύγκριση των στοιχείων τους αποκαλύπτει ότι:

(α) έχουν τα ίδια περίπου προσόντα. 10

(β) Η αιτήτρια Ζαλίτη, η οποία συστήθηκε για προαγωγή είναι περίπου ίση σε αξία με τα ενδιαφερόμενα μέρη, ενώ η Σεβαστίδου υστερεί σε αξία, εφόσον δεν έχει τη σύσταση του Διευθυντή. 15

(γ) Η αιτήτρια Ζαλίτη έπεται σε αρχαιότητα όλων των ενδιαφερομένων μερών, ενώ η αιτήτρια Σεβαστίδου των ενδιαφερομένων μερών Χαριλάου, Προκοπίου, Παπαζαχαρίου, Πολυκάρπου και Κυριακίδου και προηγείται των υπολοίπων κατά 3 μήνες, με βάση προηγούμενη αρχαιότητα στη θέση Βοηθού Γραφέα, η οποία είναι απομακρυσμένη και μικρή. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται. 25

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΑΡ. 179/88.

Η προσφυγή αυτή στρέφεται εναντίον όλων των 30 ενδιαφερομένων μερών

Κύριο επιχείρημα του δικηγόρου της αιτήτριας είναι ότι, η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα, για το λόγο ότι, κατά τον ισχυρισμό του, η Ε.Δ.Υ. 35 δε διεξήγαγε οποιαδήποτε έρευνα αναφορικά με τους υποψηφίους που δε συστήθηκαν για προαγωγή.

Ο πιο πάνω ισχυρισμός δε με βρίσκει σύμφωνο. Όπως φαίνεται, από το πρακτικό, η Ε.Δ.Υ. διερεύνησε όλα τα 40 ενώπιόν της στοιχεία και αξιολόγησε και σύγκρινε όλους τους υποψηφίους.

Με δεύτερο επιχείρημα υποβλήθηκε ότι, η σύσταση του εκπροσώπου του Διευθυντή πάσχει, γιατί δεν πραγματοποιήθηκε η αρχή της σύστασης των καταλληλότερων υποψηφίων και δε στηρίχθηκε σε
5 αντικειμενικά κριτήρια.

Από εξέταση των φακέλων και με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια, αξία, προσόντα και αρχαιότητα καταλήγω ότι η αιτήτρια δεν υπερέχει των συστηθέντων εφόσον:
10

- (α) έχει περίπου τα ίδια προσόντα με τα ενδιαφερόμενα μέρη.
- (β) η αιτήτρια έπεται των ενδιαφερομένων μερών Χαριλάου κατά 1 χρόνο και 8 περίπου μήνες και προηγείται του ενδιαφερόμενου μέρους Προκοπίου κατά 16 μήνες και των υπόλοιπων ενδιαφερομένων μερών κατά 5 1/2 χρόνια. Η υπεροχή αυτή προκύπτει με βάση προηγούμενη αρχαιότητα στη θέση Βοηθού Γραφέα, όταν πρωτοδιορίστηκαν το 1962. Αυτή η αρχαιότητα είναι πολύ απομακρυσμένη και έχει, σύμφωνα με τη νομολογία, ασήμαντο βάρος.
- (γ) Η αιτήτρια υπερέχει, σ' ότι αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις, από το ενδιαφερόμενο μέρος Μελή, έχει περίπου την ίδια βαθμολογία με τους Πολυκάρπου και Νικολαΐδου και υστερεί των υπόλοιπων ενδιαφερομένων μερών. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι, η γενική αξιολόγηση της αιτήτριας κατά το 1984 (που ήταν ο τελευταίος χρόνος αξιολόγησης που λήφθηκε υπόψη) μειώθηκε σε "Λίαν καλή", σ' αντίθεση με τα ενδιαφερόμενα μέρη Πολυκάρπου, Μελή και Νικολαΐδου, που είχαν κατά τα τελευταία χρόνια εξαιρετη βαθμολογία. Σύμφωνα δε με τη νομολογία, περισσότερη βαρύτητα δύναται να προσδίδεται στις πιο πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις, οι οποίες είναι πιο αντιπροσωπευτικές της αξίας των υποψηφίων κατά το χρόνο πλήρωσης της θέσης. (Βλ. *Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74).
- 25
30
35
40

Όσον αφορά την απόφαση της Ολομέλειας στην Α.

Παυλή και άλλοι ν. Δημοκρατίας, (Α.Ε. 913, 914, 915, 916, η απόφαση δόθηκε 19.7.91), όπου αποφασίστηκε ότι δεν υπήρχε καμιά πρωτογενής έρευνα εκ μέρους της Ε.Δ.Υ. σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την αιτήτρια Μουγιάρη, η οποία δε συστήθηκε από την Τμηματική, αλλά υπερτερούσε σε αξία των συστηθέντων, θέλω να παρατηρήσω ότι, η απόφαση εκείνη δεν επηρεάζει με οποιοδήποτε τρόπο την παρούσα εφόσον, αφορά την πλήρωση θέσης σε άλλη διαδικασία.

5

Ενόψει των προαναφερθέντων και αυτή η προσφυγή απορρίπτεται.

10

Με βάση όλα τα πιο πάνω, καταλήγω ότι, η επίδικη απόφαση ήτο καθόλα νόμιμη και εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

15

Όλες οι προσφυγές απορρίπτονται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

20

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.